

Sadržaj

Uvod 3

I TEORIJSKI DEO 5

1. POJAM I ODLIKE HIPERAKTIVNOG POREMEĆAJA 6

1.1. Definisanje pojma hiperaktivnost 7

1.2. Etiologija poremećaja i faktori rizika 9

2. KARAKTERISTIČNA PONAŠANJA HIPERKINETIČNOG DETETA 14

3. POREMEĆAJI PAŽNJE I HIPERAKTIVNOST 18

3.1. Problemi u porodici sa hiperaktivnom decom 23

3.2. Teškoće sa učenjem 24

3.3. Hiperaktivna deca i teškoće u stvaranju prijateljstava 25

3.4. Osnovni principi odgoja dece sa poremećajima pažnje 26

3.5. Poznate ličnosti sa dijagnozom ADHD 27

4. RAZLIKA IZMEĐU NEMIRNOG I HIPERAKTIVNOG DETETA 28

4.1. Kako se ponaša "samo" nemirno dete? 28

4.2. Kako se ponaša hiperaktivno dete? 29

5. DETE SA ADHD-om U ŠKOLSKOM OKRUŽENJU 31

6. SAVETI I STRATEGIJE ZA RODITELJE I NASTAVNIKE U RADU SA DECOM SA ADHD-om 33

6.1. Saveti za roditelje: 33

6.2. Saveti za nastavnike: 34

7. LEČENJE I TERAPIJA POREMEĆAJA 35

7.1. Farmakološka terapija (lekovi): 36

7.2. Tretman AD/HD-a Metilfenidatom (Ritalinom) 36

7.3. Bihevioralna terapija: 38

7.4. Psihoedukacija- obrazovne intervencije: 38

7.5. Terapeutska rekreacija: 39

7.6. Multimodalni pristup: 39

7.7. Alternativni oblici tretmana: 39

II METODOLOGIJA ISTRAŽIVANJA 40

2.1. Problem i predmet istraživanja 40

2.2. Ciljevi istraživanja 40

2.3. Značaj i karakteristike istraživanja 41

2.4. Hipoteze 41

2.5. Uzorak 41

2.6. Instrumenti i tehnike 42

III REZULTATI I DISKUSIJA 43

ZAKLJUČAK 50

LITERATURA 52

Uvod

Jedan od najčešće navođenih razloga zbog kojeg se roditelji obraćaju za pomoć stručnjacima jeste ispoljavanje problema, u ponašanju njihove dece. Uz ove probleme, roditelji se žale i na probleme sa održavanjem pažnje i koncentracije, koji mogu da imaju posledice na dalje funkcionisanje deteta i uklapanje u zahteve koje nameće šira društvena sredina. Iako roditelji i vaspitači veliki broj dece predškolskog uzrasta smatraju preterano živahnim i nepažljivim, kod velike većine dece to ponašanje predstavlja razvojnu fazu i neće se pretvoriti u trajni obrazac ponašanja. S druge strane, rano ispoljavanje problema u ponašanju može imati za posledicu neadekvatnu regulaciju pažnje i impulsivnosti, te upućivati

na hiperaktivni poremećaj.

Novija istraživanja pokazuju da početke ispoljavanja ovakvog ponašanja možemo uočiti još kod deteta koje tek prohodava, na uzrastu od godinu dana, zatim kod dece predškolskog uzrasta, a ti oblici ponašanja perzistiraju i tokom odrastanja i protežu se i kroz školski period.

U ovom radu pokušano je da se ukaže na osnovne probleme u vaspitanju i obrazovanju dece sa hiperkinetskim sindromom. Ovim poremećajam se uglavnom bave dečiji psihijatri i klinički psiholozi. Međutim, edukatori su primetili da se poslednjih godina povećava broj dece sa hiperaktivnim ponašanjem. Roditelji ovakvo ponašanje karakterišu kao nestašluk ili nedisciplinu pa se retko odlučuju da potraže pomoć od stručnjaka. Zbog toga predškolske ustanove u okviru inkluzivnih vaspitno-obrazovnih programa edukuju vaspitače da prepoznaju hiperkinetski sindrom i da pruže heteroanamnestičke podatke medicinskim stručnjacima.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com